

تأثیر برنامه آموزشی رفتار مراقبتی مبتنی بر نظریه مراقبت انسانی بر سطح درک دانشجویان پرستاری از مراقبت

حجت ذره هوشیاری خواه، خدیجه مرادبیگی، سعیده الهامی*، مرضیه شایسته‌فر، بهمن چراغیان، نسیم هاتفی مؤدب

چکیده

مقدمه: مراقبت به عنوان یک مفهوم چند بعدی در پرستاری می‌تواند از طریق آموزش ارزش‌های اصلی واقعیت یابد. لذا پژوهش حاضر با عنوان تأثیر برنامه آموزشی رفتار مراقبتی بر دانشجویان پرستاری، با هدف توسعه توانایی دانشجویان پرستاری برای تبدیل شدن به یک مراقبت‌کننده حرفه‌ای انجام شد.

روش‌ها: این پژوهش نیمه تجربی (مداخله‌ای آموزشی) در نیمسال دوم تحصیلی سال ۹۲-۹۳ در دانشکده علوم پزشکی آبادان انجام شد. دانشجویان ترم‌های ۶ و ۸ پرستاری به طور تصادفی به دو گروه مداخله و کنترل (۵۸ دانشجو به دو گروه ۲۹ نفره) تقسیم و برنامه آموزشی طراحی شده بر اساس نظریه واتسون برای گروه مداخله در طول کارآموزی بخش‌های داخلی و جراحی اجرا و گروه کنترل آموزش‌های معمول را دریافت نمودند. سطح درک دانشجویان شرکت‌کننده در هر دو گروه پیش و پس از اجرای مداخله با ابزار CDI-35 مورد بررسی قرار گرفت. از آزمون‌های کای اسکوئر، تی مستقل، تی زوج جهت تحلیل داده‌ها استفاده گردید.

نتایج: از نظر متغیرهای دموگرافیک بین دو گروه تفاوت معناداری نبود. در پیش‌آزمون در حیطه مراقبت نامناسب بین دو گروه تفاوت معنادار مشاهده شد ($p=0.0001$). در پس‌آزمون در گروه مداخله در هر ۵ حیطه رفتار مراقبتی بعد از اجرای برنامه آموزشی افزایش میانگین معنادار بود ($p=0.0001$) ولی در گروه کنترل تنها در بعد تکنیکی حرفه‌ای افزایش معنادار دیده شد ($p=0.001$).

نتیجه‌گیری: نظر به اهمیت خدمات پرستاری در هر نظام سلامت و با توجه به این که هدف برنامه‌های آموزش بالینی پرستاری، تربیت پرستارانی است که هنر و علم پرستاری را گسترش دهنند، طراحی برنامه برای تقویت و توانمندسازی پرستاران، امری اجتناب‌ناپذیر است و نتایج این تحقیق می‌تواند در این راستا کمک‌کننده باشد.

واژه‌های کلیدی: رفتار مراقبتی، دانشجویان پرستاری، برنامه آموزشی، نظریه مراقبت انسانی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / دی ۱۴۰۱: ۸۳۶ تا ۸۴۶

مقدمه

پرستاری، انسان‌ها را از طریق مراقبت پرورش می‌دهد و از رابطه‌ای واحد بین پرستار و بیمار تشکیل می‌شود(۱). مراقبت به عنوان یک مفهوم چند بعدی در پرستاری است که می‌توان با استفاده از روش‌های آموزش هدفدار و دانشجو محور در طول دوره کارشناسی ارزش‌های اصلی آن را به دانشجویان منتقل نمود(۲) انجمن ملی

* نویسنده مسؤول: سعیده الهامی، کارشناس ارشد آموزش پرستاری داخلی جراحی، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشکده علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران. s_elhami@yahoo.com

حجت ذره هوشیاری خواه (مربی)، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشکده علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران. mrHzKh@yahoo.com

(مربی)، گروه اطفال، دانشکده علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران. khadijehmoradbeygi@yahoo.com

پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران. marzieh_Shayestehfar@yahoo.com

(مربی)، بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران. Cheraghian2000@yahoo.com

آموزش پرستاری داخلی جراحی، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری، دانشکده

علوم پزشکی آبادان، آبادان، ایران. (n_moadab@yahoo.com)
تاریخ دریافت مقاله: ۹۳/۶/۲۷، تاریخ اصلاحیه: ۹۳/۸/۲۰، تاریخ پذیرش: ۹۳/۹/۱

مهارت‌های بالینی آنان را توسعه بخشدید(۱۱). در این راستا افزایش سطح توانمندی و اعتماد به نفس دانشجویان باعث احساس مسؤولیت‌پذیری و رضایتمندی از رشته پرستاری می‌شود(۱۲). حصول نتایج مثبت در محیط بالینی موجب به وجود آمدن احساسات مثبت در دانشجویان در امر مراقبت از بیماران شده و نهایتاً باعث بیشتر شدن تلاش آنان می‌گردد(۱۳).

اگر چه مطالعات بسیاری درباره مراقبت در حرفة پرستاری منتشر شده است، با این حال تعداد کمی از این مطالعات بر چگونگی آموزش مراقبت و تئوری مراقبتی در دانشجویان مقطع کارشناسی پرستاری تأکید می‌کند(۱۴). وولی‌مین (Wu LM) در مداخله‌ای آموزشی با آموزش ۱۰ فاکتور مراقبتی تئوری واتسون از طریق چند استراتژی آموزشی در سال ۲۰۰۹ عنوان کرده است که استراتژی‌های آموزشی و برنامه‌های متمرکز بر مراقبت برای دانشجویان پرستاری قابل قبول و اثربخش است(۱۵). از آنجایی که تنها مطالعه صورت گرفته در ایران در این زمینه، پژوهش رفیعی و همکاران در سال ۱۳۸۶ بوده که تنها به بررسی رفتارهای مراقبتی در کارآموزی اصول و فنون پرستاری به شیوه ایفای نقش بر طبق تئوری مراقبتی واتسون و مقایسه آن با شیوه سنتی پرداخته است که یافته‌های حاصل از آن نشان داد که دانشجویان در آغاز مراقبت حرفة‌ای، برای ارزش‌های نوع دوستانه، اهمیت زیادی قائل هستند(۱۶)، اما در دانشجویان سال بالاتر و با شیوه‌های آموزشی دیگر پژوهشی صورت نگرفته است. لذا پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر برنامه آموزشی رفتار مراقبتی بر دانشجویان پرستاری در دانشکده علوم پزشکی آبادان، در سال تحصیلی ۹۲-۹۳ انجام شد.

روش‌ها

این پژوهش از نوع مطالعه نیمه تجربی بود و بر طبق تئوری مراقبتی واتسون بنا نهاد شد. با توجه به این که دانشکده علوم پزشکی آبادان ورودی بهمن نداشت،

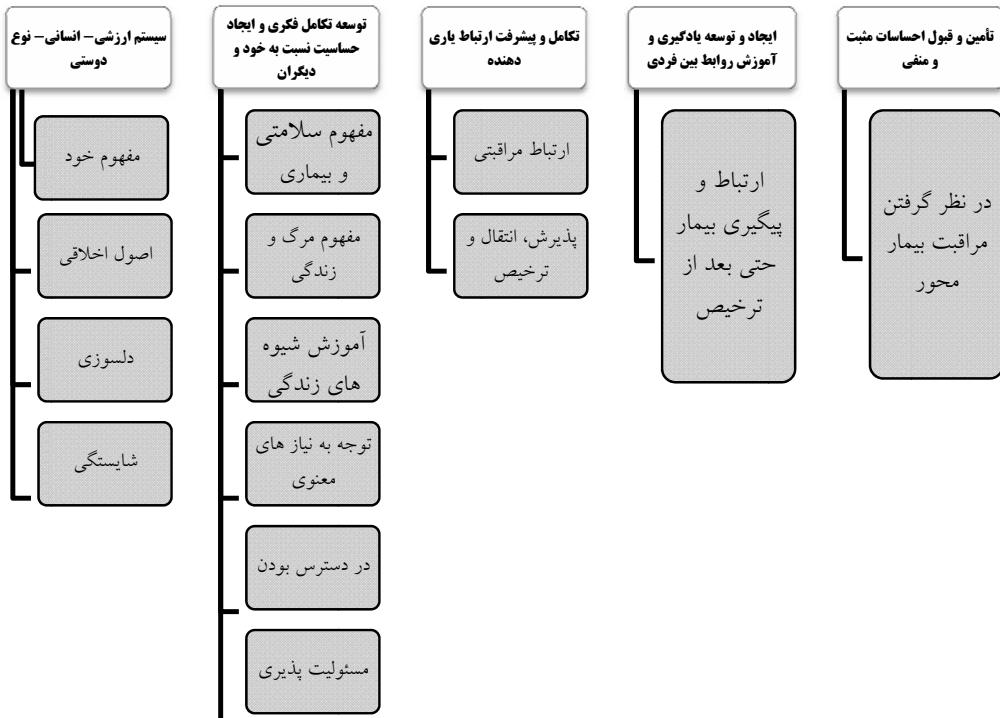
پرستاری امریکا (National League for Nursing) بیان نموده است که مراقبت، معیار اصلی در سیاست‌های بهداشتی بوده و پیشنهاد نموده است که اصلاح و بازبینی آموزش پرستاری به سمت برنامه‌های با محوریت مراقبتی بیشتر توسعه یابد(۳).

در حال حاضر نظریه‌های قابل استفاده درباره مراقبت حرفة‌ای پرستاری وجود دارند. یکی از نظریه‌ها، نظریه مراقبت انسانی واتسون است. این نظریه پرداز پرستاری مفهوم مراقبت را با در نظر گرفتن تمام ابعاد علمی، انسانی و تجربی آن بسط داده است. در پژوهش هایی که بر اساس این نظریه صورت گرفته است تلاش بر این بوده است تا دانشجویان با اصول مشترک مراقبت از بیماران و مفهوم مراقبت آشنا گردند(۴-۶). علی‌رغم این که مفهوم مراقبت در فلسفه، دیدگاه و رسالت بسیاری از سازمان‌ها و مؤسسات سلامت است، هنوز مراقبت پرستاری در سیستم سلامت به صورت یک مفهوم پیچیده باقی مانده است که تعریف دقیق و مشخصی ندارد(۷). با توجه به این که هدف برنامه‌های آموزش بالینی پرستاری، تربیت پرستارانی است که هنر و علم پرستاری را گسترش دهد، لازم است برنامه‌ریزان مطمئن شوند که دانش‌آموختگان مدل‌های عملیاتی که رفتارهای مراقبتی در آن تلفیق شده، را به کار خواهند برد(۸). لازمه این شناخت دیدگاه دانشجویان در زمینه این رفتارها است. در دوره‌های کارآموزی و کارورزی دانشجویان پرستاری با توسعه مهارت‌های تفکر انتقادی و تحلیل، شایستگی و تبحر، ارتباط، افزایش اعتماد به نفس می‌توانند به شکل‌دهی توانمندی‌های حرفة‌ای خود پردازند(۹). ارتقای سطح چنین تعاملاتی در حصول نتایج کیفی بهتر رفتارهای مراقبتی مؤثر بوده و منجر به پیشرفت کیفیت مراقبت پرستاری می‌شود(۱۰). از طرف دیگر با بررسی درک دانشجویان از رفتارهای مراقبتی طی فرایند مراقبت از بیمار در محیط بالینی می‌توان به نقاط ضعف و قوت دانشجویان پی برد و با تقویت نقاط قوت و برطرف کردن نقاط ضعف،

جراحی پرستاری تدوین شده و به طور معمول در سال‌های قبل ارائه می‌شد را دریافت نمودند. گروه‌های کارآموزی طبق برنامه ریزی دانشکده به صورت متوالی واحد را گزاراند و طبق درخواست گروه پژوهش مدیر گروه محترم در گروه بندی کارآموزی‌ها بر اساس افراد گروه‌های کنترل و مداخله تغییراتی را اعمال نمود و ابتدا گروه‌های کنترل واحد را گزاراند و سپس گروه‌های مداخله. در گروه مداخله دانشجویان، یک برنامه آموزشی نظری و عملی بر مبنای نظریه مراقبت انسانی واتسون دریافت نمودند. مداخله آموزشی با استفاده از پنج فاکتور از عوامل مراقبتی (curative factors) مبتنی بر تئوری واتسون ارائه شد؛ به طوری که هر فاکتور مراقبتی از فرآیند مراقبتی، چگونگی موفقیت مددجو را توصیف می‌نمود. اجزای محتوی نظری شامل: مقدمه، رفتار مراقبتی، احترام و هم‌دلی، پذیرش و درست‌کاری بشردوستانه، پذیرفتن خود بود. برنامه آموزشی مبتنی بر تئوری واتسون توسط تیم پژوهشگر، با کمک صاحب‌نظران و مستندات برگرفته از کتب و مقالات موجود(۲۳تا۱۷)، برای مریبان بالینی پرستاری طراحی شد. در نسودار ۱ به حیطه‌های برنامه آموزشی رفتار مراقبتی طراحی شده اشاره شده است.

دانشجویان ورودی مهر ۸۹ و ۹۰ مورد مطالعه قرار گرفتند. جامعه پژوهش را دانشجویان ترم ۶ و ۸ پرستاری که در حال گذراندن واحد کارآموزی و کارورزی در عرصه بخش‌های داخلی و جراحی بودند، تشکیل داد. دانشجویان شاغل به تحصیل در ترم‌های ۶ و ۸ مقطع کارشناسی پرستاری که علاقه و رضایتمندی آگاهانه و کتبی شخصی به شرکت در این مطالعه اعلام داشتند، وارد این مطالعه شدند. دانشجویان انتقالی، مهمان و مشروط وارد این مطالعه نشدند. همچنین معیار خروج از مطالعه شامل عدم تمايل دانشجویان به ادامه مشارکت در پژوهش بود.

به دانشجویان بر اساس ترتیب ورود به مطالعه بعد از دریافت رضایت نامه با استفاده از جدول اعداد تصادفی یک شماره اختصاص داده شد. بر اساس زوج یا فرد بودن عدد اختصاص داده شده، دانشجویان به دو گروه تقسیم گردیدند. سپس با استفاده از پرتاب سکه یکی از گروه‌ها به عنوان گروه مداخله و دیگری به عنوان گروه کنترل وارد مطالعه شدند. از ۷۵ نفر دانشجوی ترم ۶ و ۵۸،۸ دانشجو شرایط ورود به مطالعه را داشتند. بعد از تصادفی‌سازی دو گروه ۲۹ نفره تشکیل شد. در گروه کنترل دانشجویان، برنامه آموزشی مراقبت در بخش جراحی را که براساس فرایند پرستاری و کتب داخلی و

نمودار ۱: حیطه‌های برنامه آموزشی رفتار مراقبتی طراحی شده

کارآموزی و یا کارورزی در عرصه به این امر اختصاص پیدا کرد. به دانشجویان گروه مداخله توسط مریبیان آموزش دیده، آموزش داده شد. شیوه‌های آموزشی به کار گرفته شده در این مداخله آموزشی به صورت کارگاهی و استراتژی‌های آموزشی مورد استفاده شامل سخنرانی فعال، بحث گروه‌های کوچک، ایفای نقش و سناریو و آنالیز بیمار و گفتگو بود. در این مرحله دانشجویان بعد از تمرین در محیط کلاس در اجرای عملکرد مراقبتی در ابتداء مراقبت از خود، مراقبت از بیمار و خانواده و مراقبت از همکار را در محیط بالینی با استراتژی آموزشی ایفای نقش توسط مریبی بالینی در ۴۱ ساعت از زمان کارآموزی و یا کارورزی در عرصه فرا گرفتند. لازم به ذکر است که دانشجویان در زیرگروه‌های ۷ یا هشت نفره در کارآموزی بالینی شرکت داشتند. به طوری که گروه مداخله در ۴ زیر گروه و گروه کنترل در چهار زیر گروه وارد آموزش بالینی گردیدند. در این پژوهش با استفاده از یک پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک دانشجویان پرستاری شامل؛ سن، جنس، ترم

جهت ارائه آموزش در ابتداء یک لاغ بوک آموزشی تهیه گردید که شامل طرح درس بالینی و اهداف کلی، ویژه و اهداف مورد انتظار از دانشجو بود و در گروه پرستاری دانشکده علوم پزشکی آبادان با استفاده از کتب و آخرين مقالات آموزشی مبتنی بر شواهد مورد بازبینی قرار گرفت، اهداف مورد انتظار مراقبتی از دانشجو نیز در دفترچه بالینی گنجانیده و سپس جهت ارائه آموزش از ۷ مریبی پرستاری استفاده شده. مریبیان داوطلب طی ۸ جلسه کارگاه آموزشی به شیوه ایفای نقش و بحث گروهی در زمینه نقش مراقبتی مریبیان پرستاری و رفتار مراقبتی حرفة‌ای در بالین بیمار به صورت تئوری و عملی آموزش دیدند.

سپس ۱۰ ساعت آموزش از کل واحد در طی ۸ روز از کارآموزی(۸ جلسه) در کلاس درس مستقر در بخش بالینی و بقیه ساعات کارآموزی که شامل ۴۱ ساعت باقیمانده از ساعات کارآموزی بوده به تمرین مباحث آموزش داده شده در محیط بالینی بخش و در ارتباط با بیماران پرداخته شد. در طی ۸ جلسه که از زمان

آن اظهارنظر نمایند و بعد از تأیید نهایی مورد استفاده قرار گرفت. پایایی علمی پرسشنامه‌ها با استفاده از روش آلفای کرونباخ همسانی درونی آزمون ۰/۹۱ براورد شد. در دو گروه این آزمون در ابتدای مطالعه در روز اول کارآموزی یا کارورزی در عرصه در بد شروع واحد بالینی در کلاس درس مستقر در بخش و در پایان مطالعه در آخرین روز کارآموزی یا کارورزی در عرصه به صورت خود اظهاری تکمیل گردید. مدت زمان برای تکمیل پرسشنامه حدود ۲۰ دقیقه در نظر گرفته شد. در جهت انجام آزمون‌های آماری کای اسکوئر، و همچنین تی مستقل و SPSS-21 زوجی جهت مقایسه میانگین‌ها از نرمافزار استفاده شده است. این مطالعه با کسب مجوزهای لازم از معاونت محترم آموزش دانشگاه علوم پزشکی آبادان انجام گرفته است.

نتایج

در ابتدا ۵۸ دانشجو شرایط ورود به مطالعه را داشتند. بعد از تصادفی‌سازی دو گروه ۲۹ نفره تشکیل شد. در گروه کنترل سه نفر به علت غیبت در کارآموزی و عدم حضور به موقع از مطالعه حذف شدند. میانگین و انحراف معیار سنی در گروه تجربی $22/68 \pm 3/06$ و در گروه کنترل $22/46 \pm 1/10$ بود که آزمون تی مستقل تفاوت معناداری بین دو گروه نشان نداد ($P=0/721$, $t=0/359$). دو گروه از نظر دیگر متغیرهای دموگرافیک مورد بررسی قرار گرفتند (جدول ۱). بیشتر افراد شرکت‌کننده در هر دو گروه مداخله و کنترل زن، ترم ۶ مقطع کارشناسی پرستاری، مجرد و شهرنشین بودند. در هیچ یک از خصوصیات دموگرافیک دو گروه با هم تفاوت معنادار نداشتند.

تحصیلی، وضعیت تأهل و محل سکونت دائم جمع‌آوری شد. جهت سنجش درک رفتارهای مراقبتی دانشجویان از نسخه ویرایش شده نهایی Dimension Inventory 35 استفاده شد. این ابزار توسط واتسون و همکاران بعد از ساخت ابزار اولیه CDI-25 ویرایش مجدد قرار گرفته بود (۲۰۰۱ و ۱۹۹۹) (۲۴ و ۲۵). این ابزار دارای ۳۵ گویه در ۵ حیطه طبقه‌بندی شده است. این حیطه‌ها شامل؛ حیطه تکنیکی / حرفة‌ای (۱۴ گویه)، حیطه صمیمیت (۱۰ گویه)، حیطه حمایتی (۲ گویه)، حیطه نامناسب پرستاری (۵ گویه)، حیطه غیرضروری پرستاری (۴ گویه) است. پاسخ‌های مشارکت‌کنندگان در مقیاس ۵ نقطه‌ای لیکرت از کاملاً موافق (نمره ۵)، نسبتاً موافق (نمره ۴)، نه موافق نه مخالف (نمره ۳)، نسبتاً مخالف (نمره ۲)، کاملاً مخالف (نمره ۱) متغیر است. جهت گویه‌های منفي (شامل گویه‌های ۱۶، ۲۲، ۲۴، ۲۵، ۲۷) در تجزیه و تحلیل آماری کدگذاری معکوس انجام شد. دامنه نمره‌دهی ابزار از ۳۵ تا ۱۷۵ بوده است. روایی محتوى ابزار توسط واتسون و همکاران و Lee و همکاران مورد تأیید قرار گرفته است. پایایی بین پاسخ‌دهندگان ابزار ۶۷/ و همبستگی درونی ابزار ۹۱/ بوده است (۲۶ و ۲۷). این پرسشنامه در تحقیقات مشابه در ایران به کار گرفته نشده است. بنابراین جهت استفاده از این پرسشنامه در تحقیق حاضر، ابتدا توسط دو نفر مسلط به زبان انگلیسی به فارسی برگردان شده و سپس پرسشنامه ترجمه شده توسط یک نفر کارشناس مسلط به زبان انگلیسی به انگلیسی برگردان شد و سپس با نسخه اصلی تطابق داده شد و مورد بازبینی قرار گرفت. در نهایت با نظر دو نفر صاحب‌نظر در رشتۀ پرستاری تنظیم نهایی صورت گرفت. جهت تعیین روایی محتوى پرسشنامه ابزار در اختیار ۱۰ نفر از اساتید صاحب‌نظر پرستاری قرار گرفت تا در مورد

جدول ۱: درصد فراوانی متغیرهای مشخصات دموگرافیک با آزمون کای اسکوئر

P value	گروه کنترل		گروه مداخله		متغیرهای دموگرافیک
	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	زیر گروه	
.۱۶	۶(٪۲۳/۱)		۱۲(٪۴۱/۴)	مرد	جنس
	۲۰(٪۷۶/۹)		۱۷(٪۵۸/۶)	زن	
.۱۰	۱۴(٪۵۳/۸)		۱۵(٪۵۱/۷)	ترم ۶	ترم تحصیلی
	۱۲(٪۴۶/۲)		۱۴(٪۴۸/۳)	ترم ۸	
.۱۰	۲۵(٪۹۶/۲)		۲۲(٪۷۹/۳)	مجرد	تأهل
	۱(٪۲/۸)		۶(٪۲۰/۷)	متأهل	
.۱۴	۲۴(٪۹۲/۳)		۲۲(٪۷۵/۹)	شهر	محل سکونت
	۲(٪۷/۷)		۷(٪۲۴/۱)	روستا	

نتایج بررسی اختلاف بین دو گروه در پیشآزمون نشان داد که تنها در حیطه مراقبت نامناسب بین دو گروه اختلاف معناداری از لحاظ آماری دیده نشد (جدول ۲).

جدول ۲: بررسی میانگین و انحراف معیار در گروه مداخله و کنترل در پیش آزمون

Pvalue	آماره	نوع آزمون	گروه کنترل		گروه مداخله		زیر حیطه‌های پرسشنامه
			میانگین±انحراف معیار	گروه کنترل	میانگین±انحراف معیار	گروه مداخله	
.۱۶	۱/۴۲		۴۷±۴/۲		۴۹/۶±۸/۵		مراقبت تکنیکی/حرفه ای
.۶۱	.۰۵۰۹		۳۶±۴		۳۶/۸±۶/۹		مراقبت صمیمیت
.۰۰۸	۲/۷۷	تی مستقل	۵±۰/۹۷		۶±۱/۶		مراقبت حمایتی
.۷۷۲	.۰۲۹۲		۱۱/۳±۲/۰۳		۱۱/۵±۳		مراقبت غیر ضروری
.۰۰۰۱	۴/۰۱		۱۳±۱/۸		۱۵/۴±۲/۳		مراقبت نامناسب
.۰۷۸	۱/۸		۱۱۲/۵±۸/۵		۱۱۹/۵±۱۸/۱		نمره کل

یافته‌ها اختلاف معناداری بین نمرات پیشآزمون و پسآزمون گروه مداخله در همه زیر حیطه‌ها نشان داد (جدول ۳).

جدول ۳: مقایسه میانگین و انحراف معیار نمرات پیشآزمون و پسآزمون در گروه مداخله

Pvalue	مقدار آزمون	نوع آزمون	پسآزمون		پیش آزمون		زیر حیطه‌های پرسشنامه
			میانگین±انحراف معیار	پسآزمون	میانگین±انحراف معیار	پیش آزمون	
.۰۰۰۱	۷/۷۴۲	تی زوجی	۵۸/۴±۱/۷		۴۹/۶±۸/۵		تکنیکی
.۰۰۰۱	۵/۸۰۷		۴۲/۲±۶/۲		۳۶/۸±۶/۹		صمیمیت
.۰۱۷	۲/۵۴۱		۶/۸±۱/۷		۶±۱/۶		حمایتی
.۰۰۰۱	۷/۱۷۴		۱۴±۲/۷		۱۱/۵±۳		غیر ضروری
.۰۰۰۱	۴/۷۳۷		۱۷/۸±۲/۴		۱۵/۴±۲/۳		نامناسب
.۰۰۰۱	۸/۶۶۶		۱۳۹/۲±۱۸/۸		۱۱۹/۵±۱۸/۱		نمره کل

نتایج تنها در حیطه مراقبت تکنیکی-حرفه‌ای گروه کنترل

جدول ۴: مقایسه میانگین نمرات در پیش‌آزمون و پس‌آزمون در گروه کنترل

Pvalue	مقدار آزمون	نوع آزمون	پس‌آزمون میانگین \pm انحراف معیار	پیش‌آزمون میانگین \pm انحراف معیار	زیر حیطه‌های پرسشنامه
.۰/۰۰۱	۳/۸۳	تی زوجی	۴/۸ \pm ۴/۴	۴/۷ \pm ۴/۲	مراقبت تکنیکی/حرفه‌ای
.۰/۸۹	۰/۱۳		۳/۶ \pm ۳/۵	۳/۶ \pm ۴	مراقبت صمیمیت
.۰/۱۸	۱/۳		۴/۸ \pm ۱/۰۳	۵ \pm ۰/۹۷	مراقبت حمایتی
.۰/۳۵	۰/۹		۱۱/۱ \pm ۲/۱	۱۱/۲ \pm ۲/۰۳	مراقبت غیر ضروری
۱	۰/۰۰۰۱		۱۲/۱ \pm ۱/۸	۱۲ \pm ۱/۸	مراقبت نامناسب
.۰/۰۶۹	۱/۹		۱۱۲/۵ \pm ۸/۸	۱۱۲/۵ \pm ۸/۵	نمره کل

خوری (khouri) نیز، اثر برنامه‌ی آموزشی را به دلیل افزایش سطح دانش و درک تئوری مراقبتی و مفاهیم مرتبط، دیدگاه کلی تر نسبت به مراقبت، تقویت اقدامات بالینی و بهبود درک از خود، افراد گروه مداخله در مقایسه با گروه کنترل در طی دوره‌های مختلف بررسی، مؤثر شناخته و بیان داشته که در گروه تجربی، درک مراقبتی بهتری از نظر روانی، تکنیکی و حرفه‌ای نسبت به گروه کنترل نشان دادند(۲۹). همچنین ساچیتا و لاکشمی (moore) و suchita & Lakshmi devi (۳۰) همکاران نیز بر تفاوت معنادار بین رفتارهای مراقبتی گروه مداخله و کنترل بعد از اجرای برنامه آموزشی رفتار مراقبتی تأکید کردند(۳۰ و ۳۱).

نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل حیطه‌های رفتار مراقبتی نشان داد که بیشترین تأثیر آموزش در گروه مداخله به ترتیب بعد تکنیکی-حرفه‌ای و صمیمیت بوده است که خوری و ساچیتا و لاکشمی نیز با ارتقای بعد تکنیکی حرفه‌ای رفتارهای مراقبتی بعد از آموزش موافق بودند(۲۹ و ۳۰). نتایج مطالعه لک دیزجی و همکاران نیز نشان دهنده این امر بود که به ترتیب زیر گروههای در دسترس بودن، پایش و پیگیری بیمار (حیطه تکنیکی-حرفه‌ای) از نظر دانشجویان اولویت بیشتری را به خود اختصاص داد و توضیح دادن به بیمار، آسودگی جسمی و عاطفی بیمار، ارتباط توأم با

نتایج بررسی اختلاف میانگین ایجاد شده بین دو گروه در طی مطالعه نشان داد که تفاوت میانگین نمرات قبل و بعد در گروه مداخله در تمامی حیطه‌های پرسشنامه معنادار بوده است($p=0/0001$).

بحث

این مطالعه با هدف بررسی تأثیر برنامه آموزشی رفتار مراقبتی و توصیف درک دانشجویان پرستاری از مراقبت در بخش‌های عمومی (داخلی و جراحی) انجام گرفت. نتایج نشان داد گروه مداخله در تمامی زیر حیطه‌ها و نمره کل آزمون عملکرد بهتری نسبت به گروه کنترل داشتند. یافته‌های مطالعه بک (Beck) نشان داد که برنامه آموزشی ارائه شده به دانشجویان و اعضای هیأت علمی، که در آن بر پنج جنبه از مراقبت در پرستاری شامل در دسترس بودن و ارتباط و تعامل با بیمار، حمایت از بیمار، صلاحیت بالینی و اثرات نشاط بخشی مراقبت تمرکز شده بود، بر رفتارهای مراقبتی آنان مؤثر بوده است و زمان، تعامل و ارتباط با ارزش‌ترین متغیرها جهت دانشجویان در یادگیری تجارب مراقبتی است(۲۸). در مطالعه وولی‌مین (Wu LM) نیز، به افزایش معنادار رفتارهای مراقبتی دانشجویان پس از شرکت در برنامه آموزش مراقبت اشاره شده است(۱۵) یافته‌های مطالعه

درک دانشجویان پرستاری از رفتارهای مراقبتی بر اساس فرهنگ، نوع تحصیل و روش تدریس در جوامع دیگر متفاوت است(۳۵). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که دانشجویان پرستاری توجه به بعد جسمانی و فیزیکی مراقبت را بیشتر از توجه به بعد عاطفی درک کرده بودند که نشان می‌دهد دانشجویان باستی توجه زیادی به سایر نیازها در هنگام مراقبت از بیماران داشته باشند. اما در مطالعه رفیعی و همکاران که به بررسی رفتارهای مراقبتی دانشجویان سال اول پرداخته است، نشان داده شده است که دانشجویان بی تجربه، بیشتر به جنبه‌های بین فردی و عاطفی مراقبت اهمیت داده‌اند در حالیکه این مسئله در پرستاران با تجربه کمتر دیده شده است(۱۶). همچنین مطالعه برانتون و بیمن (brunton & beaman) نیز بر جنبه‌های عاطفی مراقبت مثل در نظر گرفتن بیمار به عنوان یک انسان، احترام به بیمار، حساس بودن نسبت به وضعیت بیمار، صادق بودن با بیمار، صحبت کردن و گوش دادن به بیمار و حفظ حریم شخصی بیمار تأکید کرده است(۳۶).

از محدودیت‌های مطالعه حاضر به کارگیری استراتژی‌های مختلف آموزشی در این مطالعه بود که نتایج حاصل از تحقیق قادر به مشخص نمودن مؤثرترین و مناسب‌ترین استراتژی آموزشی نبود.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که برنامه آموزشی رفتار مراقبتی بر سطح درک دانشجویان پرستاری از مراقبت تأثیر مثبتی داشته است. با این حال با توجه به آن که روش‌ها و استراتژی‌های آموزشی در دو گروه یکسان نبوده است نمی‌توان تأثیر آن را تنها به برنامه آموزشی مرتبط دانست لذا توصیه می‌گردد مطالعات بیشتری در این زمینه به انجام برسد.

قدرتانی

در خاتمه از کلیه‌ی کسانی که در انجام این پژوهش

اعتماد با بیمار، پیش بینی نیازهای بیمار در اولویت‌های پایین‌تری در مراقبت قرار گرفت(۳۲). در حالی که در مطالعه ساقیترا ارتباط درمانی و مراقبتی با بیمار از اولویت‌های مراقبت محسوب شده است(۳۰).

از آنجا که دانشجویان بیشتر نگران مشکلات جسمی بیماران بسته هستند، لذا در دسترس بودن و اجرای به موقع دستورات درمانی برای آنان مهم‌ترین رفتار مراقبتی تعیین می‌شود. انتخاب این گویه به عنوان مهم‌ترین رفتار از دید دانشجویان می‌تواند ریشه در آموزش حرفه پرستاری نیز داشته باشد، اهمیت دادن بیش از حد بر مراقبت جسمی از سوی مردمان و یا در دوران تحصیل، تأثیر زیادی بر عملکرد دانشجویان در بالین بیمار دارد. پایش و پیگیری بیمار می‌تواند تأثیر مستقیم بر روند بهبودی بیمار داشته باشد، دانشجویان با پایش و پیگیری بیمار سعی در ارتقای توانمندی و اعتماد به نفس خود دارند و با مشارکت در امور مراقبتی مربوط به بیماران، توانایی و شایستگی خود را آشکار می‌سازند. دانشجویان، خود درصد برأوردن نیازهای بیماران هستند و با کمک کردن به بیماران و با بهبود نتایج مراقبت از بیمار احساس رضایت می‌کنند و احساس استقلال بیشتری به عنوان یاری‌دهنده در بخش دارند. طبق نتایج به دست آمده در مطالعه پاشایی و همکاران، توضیح دادن به بیمار نیز در رتبه سوم ارزیابی شده بود(۳۳). در دوره‌ی تحصیلات پرستاری نباید تنها بر مهارت‌های بالینی تأکید داشت بلکه آموزش و توضیح دادن به بیمار باعث افزایش خودمراقبتی در بیماران و بهبود روند درمان می‌شود، دانشجویان با تکرار مطالب با حوصله به بیماران سعی در تغییب آنان، افزایش دانش و ایجاد توانایی مشارکت فعال در خودمراقبتی می‌کنند(۳۴). البته احتمال بیشتر بر این است که عامل اصلی تغییر درک دانشجویان از اهمیت رفتارهای مراقبتی گذر زمان است که باعث تغییر دیدگاه آنها نسبت به مفهوم واقعی حرفه پرستاری می‌شود و

دانشکده پرستاری آبادان و دانشجویان این دانشکده
جهت حمایتشان سپاسگزاری می‌شود.

صمیمانه با پژوهشگران همکاری داشتند، خصوصاً از
معاونت محترم آموزشی و پژوهشی دانشگاه علوم
پزشکی اهواز و همچنین از کمیته مشاوره امور پژوهشی

منابع

1. Hajinezhad ME, Rafii F, Jafarjalal E, Haghani H. [Relationship between nurse caring behaviors from patients' perspectives & their satisfaction]. Iran Journal of Nursing. 2007; 20(49): 73-83.[Persian]
2. Taraghi Z. [Quality Of Life Among Multiple Sclerosis Patients]. Iran Journal Of Nursing. 2007; 20(5): 49-57. [Persian]
3. Tanner C. Caring as a value in nursing education. Nurs Outlook. 1990; 38(2): 70-2.
4. Watson J. Assessing and Measuring Caring in Nursing and Health Science. New York: Springer Publishing Company; 2002
5. Sumner J. Caring in nursing: a different interpretation. J Adv Nurs. 2001; 35(6): 926-32.
6. Christiano LA. Baccalaureate nursing students' perceptions of caring behaviors [dissertation]. New York: Community Health Nursing; 2004.
7. Bolderston A, Lewis D, Chai M. The Concept Of Caring: Perceptions Of Radiation Therapists. Radiography. 2010; 16(3): 198-208.
8. Kimble L. Patients' Perceptions Of Nurse Caring Behaviors In An Emergency Department [Dissertation]. Pro Quest. Huntington, West Virginia: Marshall University College of Nursing and Health Professions; 2003.
9. Ranse K , Greathouse L. Nursing Students' Perceptions Of Learning In The Clinical Setting Of The Dedicated Education Unit. J Adv Nurs. 2007; 58(2): 171-9.
10. Watson J. Assessing and Measuring Caring in Nursing and Health Science. New York, NY: Springer; 2002.
11. Negarandeh R, Mohammadi S, Zabolypour S, Arazi Ghojegh T. [Relationship between Quality of Senior Nursing Students' Caring Behaviors and Patients' Satisfaction]. Hayat. 2012; 18(3) : 10-21.[Persian]
12. Moattari M, Abedi H. [Nursing Students' Experiences in Reflective Thinking: A Qualitative Study]. Iranian Journal of Medical Education. 2008; 8(1): 101-112.[Persian]
13. Epstein RM. Reflection, perception and the acquisition of wisdom. Med Educ. 2008 ; 42(11): 1048-50.
14. Anna M, Waterman Ms. A Case Study Of Caring In Nursing Education [Dissertation]. Columbus, Ohio: The Ohio State University; 2007.
15. Wu LM, Chin CC, Chen CH. Evaluation Of A Caring Education Program For Taiwanese Nursing Students: A Quasi- Experiment With Before And After Comparison. Nursing Education Today. 2009; 29(8): 873-878.
16. Rafiee F, Haghdoost Oskouie SF, Mohammadi R, Najaf yarandi A, Jozekabiri F, Haghani H, et'al. [Caring Behaviors Of Student Nurses Following Clinical Experience Through Role Play And Traditional Method]. Iran Journal Of Nursing. 2007; 20(50): 7-19.[Persian]
17. Safavi Bayat Z, Ebrahimi N, Bolorchi Fard F, Jafari S, Niromandi K, (translators). Fundamental Of Nursing: The Art & Science Of Nursing Care. Taylor C(Author). Vol 1. Tehran: Boshra & Hakim Hidji; 2010.[Persian]
18. Safavi Bayat Z, Mahdavi Z, Maleki M, (translators). Fundamental Of Nursing: The Art & Science Of Nursing Care. Taylor C(Author). Vol 2. Tehran: Boshra & Hakim Hidji; 2010.[Persian]
19. Rozbahan B, Salami S, Dehghan Zadeh Sh. [Osol Va Fonon Parastari]. Tehran: Salemi Jame'e Negar; 2010.[Persian]
20. Nobahar M. [Osol Va Fonon Parastari]. 2th ed. Tehran: Boshra; 2009.[Persian]
21. Lee-Hsieh J, Kuo CL, Tseng HF. Application and evaluation of a caring code in clinical nursing education. J Nurs Educ. 2005; 44(4): 177-84.
22. Salami S, Najafi T,)Translators).Fundamentals Of Nursing. Potter P, Perri A(Author). 6th Ed. Tehran: Salami Jame'e Negar; 2005.[Persian]
23. Jan Mohammadi s, salami s. [Tamaddon Va Parastari]. Tehran: Salami; 2002.[Persian]
24. Watson R, Deary I, Lea Hoogbruin A. A 35-Item Version Of The Caring Dimensions Inventory (CDI-

- 35): Multivariate Analysis And Application To A Longitudinal Study Involving Student Nurses. *Int J Nurs Stud.* 2001; 38(5): 511-21.
25. Watson R, Deary IJ, Lea A. A longitudinal study into the perceptions of caring and nursing among student nurses. *J Adv Nurs.* 1999; 29(5): 1228-37.
26. Watson R, Lea A. The Caring Dimension Inventory(Cdi): Content Validity, Reliability And Scaling. *J Adv Nurs.* 1997; 25(1): 87-94.
27. Lea A, Watson R, Deary IJ. Caring in nursing: a multivariate analysis. *J Adv Nurs.* 1998; 28(3): 662-71.
28. Beck CT. Caring Within Nursing Education: A Metasynthesis. *J Nurs Educ.* 2001; 40(3): 101-9.
29. Khouri R. Impact Of An Educational Program On Nursing Students Caring And Self-Perception In Intensive Clinical Training In Jordan. *Adv Med Educ Pract.* 2011; 2: 173-85.
30. Suchitra JB, Lakshmi Devi N. Impact of education on knowledge, attitude and practices among various categories of health care workers on nosocomial infections. *Indian J Med Microbiol.* 2007; 25(3): 181-7.
31. Moore M, Armbruster D, Graeff J, Copeland R. Assessing the "Caring" Behaviors Of Skilled Maternity Care Providers During Labor and Delivery: experience from Kenya and Bangladesh. Washington, DC; 2002. [cited 2014 Dec 4]. available from: http://pdf.usaid.gov/pdf_docs/Pnacw522.pdf
32. Lakdizajee S, Rahmani A, Zamanzade V, pashayi s. [The Evaluation Of Nursing Students' Point Of Views Toward Caring Behaviors In Intensive Cares]. *Educational Development Of Jundishapur.* 2014; 5(1): 52-58 .[Persian]
33. Zamanzadeh V, Azimzadeh R, Rahmani A, Valizadeh L. Oncology Patients' And Professional Nurses' Perceptions Of Important Nurse Caring Behaviors. *BMC Nurs.* 2010; 9(1): 42-50.
34. Valizadeh L, Zamanzadeh V, Virani F. Developing And Evaluating Clinical Written Assignment In Clinical Teaching For The Senior BS Nursing Students: An Action Research. *Res Dev Med Educ.* 2012; 1(2): 55-60.
35. Khademian Z, Vizeshfar F. Nursing Students' Perceptions Of The Importance Of Caring Behaviors. *J Adv Nurs.* 2008; 61(4): 456-62.
36. Brunton B, Beaman M. Nurse practitioners' perceptions of their caring behaviors. *J Am Acad Nurse Pract.* 2000; 12(11): 451-6.

Impact of a Caring Behavior Educational Program Based on Human Care Theory on Nursing Students' Perception of the Care

Hojat Zareh Hoshayari Khah¹, Khadijeh Moradbeygi², Saeedeh Elhami³, Marzieh Shayesteh far⁴, Bahman Cheraghian⁵, Nasim Hatefi moadab⁶

Abstract

Introduction: Caring as a multidimensional concept in nursing can be realized through teaching main values. Thus, this study was performed to assess the impact of caring behavior educational program on nursing students with the aim of developing their potentials to become a healthcare professional staff.

Methods: This quasi-experimental (educational-interventional) study was performed in the winter semester of academic year 2014 in Abadan School of Medical Sciences. Nursing students of 6th and 8th semester were randomly assigned to experimental and control groups ($n=29$, each group). The educational program designed on the basis of Watson's theory was implemented for the experimental group during their internship in medical-surgical nursing while the control group received routine instructions. The students' perception level was assessed by CDI-35 tool before and after the intervention for both groups. Data were analyzed using chi-square, independent T-test, and paired T-test.

Results: No significant difference was found between the two groups regarding demographic variables. A significant difference was found between the groups in the pre-test in terms of improper care ($p=0.0001$). In the post-test, the mean score increase in each of the five dimensions of caring behavior was significant in the experimental group ($p=0.0001$) while in the control group, there was a significant increase only in the technical-professional dimension ($p=0.001$).

Conclusion: Given the importance of nursing care in every health system, and the fact that the goal of nursing clinical education programs is to train nurses who may promote the art and science of nursing, designing programs to strengthen and empower nurses is inevitable and the results of this study might be helpful in this regard.

Keywords: Caring behavior, nursing students, educational program, human care theory

Addresses:

¹Instructor, Department of Medical-Surgical Nursing, Faculty of Nursing, Abadan school of Medical Sciences, Abadan, Iran. Email: mrHzKh@yahoo.com

²Instructor, Department of Pediatrics, Faculty of Nursing, Abadan school of Medical Sciences, Abadan, Iran. Email: khadijehmoradbeygi@yahoo.com

³(✉) MSc in Medical-Surgical Nursing, Department of Medical-Surgical Nursing, Faculty of Nursing, Abadan school of medical sciences, Abadan, Iran. Email:S_elhami@yahoo.com

⁴PhD Candidate in Nursing, Student Research Committee, Shiraz University of medical sciences, Shiraz, Iran. Email: marzieh_Shayestehfar@yahoo.com

⁵Instructor, Department of Epidemiology, School of Public Health, Ahvaz University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran. Email: Cheraghian2000@yahoo.com

⁶MSc in Medical-Surgical Nursing, Department of Medical-Surgical Nursing, Faculty of Nursing, Abadan school of Medical Sciences, Abadan, Iran. Email: n_moadab@yahoo.com